

גמ"ר 2471/01/15 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד ס א ע

21 דצמבר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

גמ"ר 2471-01-15 מדינת ישראל נ' א ע

פרק 9468/14

לפני כבוד השופט, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל - פמ"מ

נגד

הנאשם

ס א ע

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה, מר ליאור גולדבלום

ב"כ הנאשם/ת - עו"ד שי גלעד

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע וכללי

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת תאונת דרכים אשר הביאה למותה של אשתו.

ביום 06.10.14 בסמוך לשעה 18:30, נהג הנאשם ברכבו בנתיב הימני בכביש 6, מכיוון צפון לדרום. בהגיעו לק"מ ה-111, סטה עם רכבו סטייה חדה לנתיב השמאלי וחסם את נתיב נסיעתו של רכב אחר, אשר נסע בכביש, בכיוון נסיעת הנאשם. נהג ברכב המעורב ניסה להימנע מפגיעה והסיט את ההגה לימין. במהלך סטיית רכב הנאשם שמאלה, פגעה חזית צד שמאל של הרכב המעורב בחלקו השמאלי אחורי של רכב הנאשם.

כתוצאה מהתאונה, הוטלה אשתו של הנאשם, גב' ס א ע ז"ל (להלן: "המנוחה"), אשר ישבה ברכבו ולא הייתה חגורה בחגורת בטיחות, אל מחוץ לרכב דרך השמשה האחורית, ונהרגה במקום. כמו כן, לנוסעת ברכב המעורב נגרמו שברים באף ובצלע. יתר נוסעי הרכב המעורב סבלו מחבלות ומכאבים, וכלי הרכב ניזוקו קשות.

עמוד 1

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1981 לחובתו 86 הרשעות בתעבורה.

לחובת הנאשם הרשעה אחת בפלילים משנת 2015, שעניינה ניהול עסק ללא רשיון.

ראיות וטעוני הצדדים

המאשימה

הפרקליט ציין כי ככלל, עותרת התביעה בתיקי גרם מוות ברשלנות, לעונשי מאסר בפועל לתקופות ארוכות. לטענתו, כך היה ראוי אף בתיק זה שכן רשלנותו של הנאשם איננה נמוכה, עת סטה עם רכבו בחדות לנתיב אחר בכביש שש במהירות גבוהה. רק מאחר והנאשם איבד את רעייתו ואם ילדיו - המדינה עותרת במקרה זה, לעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בלבד.

המאשימה עתרה לתקופת המאסר המירבית לביצוע עבודות שירות, בהסתמך על 3 שיקולים עיקריים: רף הרשלנות שאינו נמוך; תוצאות התאונה הקשות שהיו עלולות להיות קשות יותר בהתחשב במהירות הנסיעה; עמדת שירות המבחן באשר לגישתו המקילה של הנאשם באשר לחוקי התעבורה ועברו המכביד.

לפיכך, המאשימה עתרה להשתת עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, פסילה ממושכת, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

ההגנה

ההגנה הציגה ראיות לעונש.

גב' שיפא אל סנא, עובדת סוציאלית ומנהלת הרווחה בכפר לקיה המלווה את המשפחה, העידה על הקושי עימו מתמודדת המשפחה בעקבות האובדן. העדה העידה כי הנאשם גייס את כל כוחותיו והחל לתפקד הן כאב והן כאם המטפלת בבני הבית: **"אחראי בבוקר להקים אותם לבי"ס, הוא אחראי בערב להשכיב אותם, הוא מלווה את כולם, גם הסטודנטים, ואת כל המשפחה שלו, הוא הכל, הוא דואג, מפרנס, אין עוד מישהו בבית. ההיעדרות שלו מהבית זה אומר שכל הבית ילך לאיבוד, וייהרס."**

העדה תיארה כי הנאשם הינו יו"ר מועצת הנכבדים המגשרים בלקיה, בה הוא מתגורר. בפעלו הוא מסייע ומיישב סכסוכים בין זוגות ובין חמולות, הוא הדמות המרכזית בתוך היישוב והנוכחות שלו מונעת שפיכות דמים רבה. עוד ציינה העדה, כי הנאשם מסייע רבות לקידום מעמד האישה במגזר הבדואי.

מר סהר אבו חאמד מכר המשפחה, העיד כי המנוחה היתה עמוד התווך של הבית וכי בין ילדי המנוחה נמצאים שני ילדים, אשר אינם מטופלים מכיוון שהנאשם שוהה בעבודה מחוץ לבית ומצבם אינו טוב.

ב"כ הנאשם פתח בציטוט מדברי חז"ל, אשר הובא על ידי השופט טננבאום בת.ד. 2528/07. מ"י נ. אסייג, שם נאמר "אין איש מת אלא לאשתו, ואין אישה מתה אלא לבעלה". הסניגור טען שלא זו בלבד שהנאשם אב ל- 12 ילדים ואיבד

את אשתו, אלא אף שבית המשפט הטביע אות קין על מצחו בקביעה כי הינו האשם במותה ודי בכך לענין מידת הענישה שיש להטיל עליו.

כן ציינה ההגנה כי מיום התאונה, לפני יותר משנתיים, ניטל רישיון הנהיגה של הנאשם והוא נאלץ לכתת רגליו ממקום למקום בתחבורה ציבורית או בסיוע אחרים, כדי לקיים את ביתו.

ב"כ הנאשם טען כי בשנים האחרונות נענו בתי המשפט לקריאת בית משפט העליון בבע"פ 548/05 מאירה לזין נ' מדינת ישראל, והחמירו החמרה יתרה בתיקי תעבורה ולמרות זאת, בארבע השנים האחרונות חלה עליה מתמדת במספר ובכמות ההרוגים בתאונות הדרכים. דבר המלמד, כי החמרת הענישה אינה תורמת לבטיחות בדרכים ודומה הדבר לחיפוש המטבע מתחת לפנס.

ההגנה טענה, כי לאחרונה יש מגמה להקלה בענישה וחלק מבתי המשפט הפנימו כי הקריאה להחמרה לא סייעה עד כה במלחמה הכוללת בתאונות הדרכים.

הסניגור הפנה, בתמיכה לטענותיו, למספר פסקי דין בהם ננקטה יד קלה בענישה:

גמ"ר 304-07-14, נ' מיכאל מלכיאקוב, שם נגזרו 6 חודשי עבודות שירות ופסילה.

גמ"ר 5135-09-15 מדינת ישראל נ' ספיין עוזיל, שם הורשע הנאשם בגרם מוות תוך סטיה מנתיב, תוך איבוד שליטה, גזוג והתהפכות מספר פעמים ובית המשפט אימץ מתחם זהה.

עפ"ג 3971-12-13 אלעביד נ' מדינת ישראל, שם הורשע אדם בסטיה מנתיב נסיעה כאשר המנוח לא היה חגור בחגורת בטיחות. נקבע, כי מדובר ברף רשלנות נמוך ומתחם הענישה הועמד על 6 עד 18 חודשי מאסר.

לדברי הסניגור, מדיניות מקילה זו מיישמת את דברי בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 41013-04-13, כרמון נ. מדינת ישראל: **"לטעמי בעבירות של רשלנות גם כשתוצאתן חמורה, יש לצמצם בשימוש בעונש המאסר, עונש שיש לשמרו לנאשמים בעלי דפוסי התנהגות עבריינים מובהקים. לכן סבור אני כי בעבירות רשלנות ככלל יש לגזור עונשי מאסר במקרים בהם מדובר בנאשם בעל עבר פלילי או במקרים של רשלנות חמורה, או במקרים בהם הרשלנות היא על רקע של ניסיון להעצים רווח כלכלי"**.

הסניגור ביקש להדגיש כי בסעיף 304 לחוק העונשין העוסק בגרם מוות ברשלנות לא נקבע רף ענישה מינימלי וקביעה זו נעשית בסעיף 64 לפקודת התעבורה. כך שבפועל, נאשמים בגרם מוות בתאונות דרכים, אשר רשלנותם התבטאה בשניות בודדות, יידונו למאסר לתקופה ממושכת יותר מנאשמים בגרם מוות שלא בתאונות דרכים שרשלנותם עשויה להימשך זמן ארוך לאין שיעור. נאשמים, שלא בתאונות דרכים, יידונו לעונשים שבין מאסר על תנאי לבין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הסניגור טען כי נסיבות התאונה והסטיה מנתיב הנסיעה, הוכרו בפסיקה כרף רשלנות נמוך ובמקרה דנן, בהתחשב בנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם - תעתור ההגנה לפסילה החורגת לקולא מקצהו הנמוך של מתחם הענישה.

ההגנה הגישה מכתב מהממונה על חופש המידע במשרד המשפטים בו צוין כי בתיקי גרם מוות בו נהרג קרוב משפחה

מדרגה ראשונה עוכבו הליכים ב-6 תיקים, בתקופה שבין חודש אוגוסט 2013 לחודש מרץ 2016. למכתב הממונה על חופש המידע, צורפו הנחיות פרקליט המדינה בעניין מדיניות העמדה לדין בתאונות קטלניות, מחודש ספטמבר 2015, בו לטענת ההגנה אף פרקליט המדינה קבע בשנת 2005 בעבירות של גרם מוות כאשר מדובר באדם קרוב, יש בנסיבות מסוימות להימנע מהעמדה לדין.

ההגנה המציאה מספר פסקי דין לתמיכה בטענה זו:

ת"ד 2528/07, מדינת ישראל נ' אסייג אורית בו הוטל עונש של פסילה בלבד על הנאשמת שהורשעה בגרימת מותו של בעלה.

ת"ד 2375-03-11, מדינת ישראל נ' בגון בו הוטלו על הנאשם, אשר הורשע בגרימת מותו של אחיו, 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"ד 6042/06 מדינת ישראל נ' מלקמו, בו הוטלו על הנאשם, אשר הורשע בגרימת מותו של אביו, 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ופסילה בפועל של 5 שנים.

עוד טען הסניגור, כי לנהג המעורב היתה תרומה משמעותית לקורות התאונה וכי עדותו לפיה התאונה ארעה שניה לאחר שעבר את תחנת הדלק, מעידה כי לא שם ליבו אל הכביש למרחק של 400 מטר בעשר שניות. לטענת ההגנה, הנהג המעורב היה חייב לראות את הנאשם בעת שסטה, ובמידת הצורך לבלום ולסטות לשמאל ובכך למנוע את הפגיעה או לצמצמה.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות, כפי שיפורטו בהמשך, וטען כי הנאשם מנהל עסק לעבודות עפר ובניה בו מועסקים כ-60 עובדים שכל אחד מהם מפרנס משפחה בת 6 עד 12 נפשות.

נוכח פסילתו מלנהוג, כך ההגנה, נאלץ הנאשם לוותר על עבודות רבות, וכתגובת שרשרת ניזוקו גם בני המשפחה המתפרנסים מעסקו, ואחרים.

לעניין עברו התעבורתי, טענה ההגנה כי כי הנאשם נוהג משנת 1981 ולאורך השנים נהג בכלי רכב רבים ורוב הרשעותיו מסוג ברירות משפט. ההגנה הוסיפה כי הנאשם מעולם לא היה מעורב בתאונות דרכים וכי בשבע השנים האחרונות נרשמה לחובתו עבירה אחת בלבד מסוג ברירת משפט ו"לאור כך שהוא נהג מקצועי, ניתן להבין מדובר בעבר תקין המעיד על נהג השומר על כללי הדרך."

הסניגור הוסיף כי למרות ששירות המבחן מציע כי יוטל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות, תעתור ההגנה לעונש של"צ בלבד.

באשר לרישיון הנהיגה הודתה ההגנה, כי העונש המזערי הקבוע בחוק הינו 3 שנות פסילה, אך הפנתה לסעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה, המקנים סמכות לבית משפט לחרוג לקולא בנסיבות מיוחדות ועתרה בנסיבות התיק שלפנינו,

לחרוג לקולא מרף הענישה הנמוך ביותר.

עבר תעבורתי ופליילי ותסקיר שירות המבחן

הנאשם נוהג משנת 1981 ולחובתו 86 (!) הרשעות קודמות. מהן 22 עבירות מהירות, עבירה של סטיה מנתיב הנסיעה משנת 2013 ועוד עבירות רבות הקשורות בבטיחות הרכב, נהיגה ללא רשיון, נהיגה ברכב לא תקין, חניה ועצירה במקומות אסורים, שימוש בטלפון בזמן שהרכב נע ועבירות נוספות רבות.

לחובתו הרשעה פלילית אחת, משנת 2015 שעניינה ניהול עסק ללא רשיון.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 56 שנים, אב ל- 13 ילדים ונשוי בשנית. הנאשם עובד כמנהל עבודה ומתגורר ביישוב לקייה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מעורב באופן משמעותי ביישוב סכסוכים בין אישיים וסכסוכים בין שבטים במקום מגוריו.

כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מייחס את התרחשות התאונה מושא תיק זה, לגורמים חיצוניים ולכוח עליון ומתקשה לראות באופן נהיגתו את הגורם לתאונה.

שירות המבחן עמד על הנזקים הנפשיים אשר נגרמו לנאשם ולבני משפחתו בעקבות התאונה ומותה של האם, על חששו מריצוי עונש מאסר בפועל ומההשלכות על משפחתו מבחינה תפקודית, רגשית וכלכלית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם, לאורך שנים רבות, היה בעל עמדות מקלות באשר לחוקי תעבורה ואף כעת מתקשה לייחס לעצמו התנהגות עוברת חוק. עם זאת, תוצאות התאונה וההליך המשפטי מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות ומהווים בסיס לנכונותו לבחון את מאפייני הנהיגה שלו. גורמים אלו, סובר שירות המבחן, עשויים להצביע על סיכוי לשיקום.

לאור הדברים, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות והטלת צו מבחן למשך שנה תוך בחינת שילובו בקבוצות טיפוליות רלוונטיות.

דין והכרעה

מתחם הענישה

במסגרת השיקולים לגזירת הדין העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, יחס הולם בין חומרת מעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. כאשר מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור באמצעות ענישה על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו ביטחון הציבור.

כללים מנחים באשר לענישה הראויה, בעבירה בה קופחו חיי אדם בשל רשלנות, נקבעו על ידי כבוד השופט הנדל בע"פ

6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (להלן: "פס"ד אלמוג"):

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

בהתאם לכלל הראשון בפסק הדין אלמוג, מחייבת הרשעה בעבירה של גרם מוות ברשלנות גזירת עונש חמור, הכולל פסילה בפועל לתקופה הולמת ומאסר בפועל, כאשר הנסיבות האישיות נדחות בפני האינטרס הציבורי וערך קדושת החיים, הן בשל אופי העבירה והן בשל ביצועה השכיח גם על ידי אנשים נורמטיביים.

אף יישום הכלל השלישי, שבפס"ד אלמוג, לא יפעל לטובת הנאשם. איני שותפה לטענת ההגנה כי המדובר ברף רשלנות נמוך. הנאשם נהג בכביש מהיר, במהירות גבוהה (אך מותרת), וסטה מנתיב הנסיעה בזווית ניכרת, כאשר הנוסעת במושב האחורי אינה חגורה בחגורת הבטיחות. על כן, המדובר ברשלנות גבוהה, אשר עיון בפסקי דין של בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים מעלה כי רמת הענישה נעה בנסיבות מעין אלו, בין מאסר בן 10 חודשים ל-22 חודשים ופסילה לתקופה ממושכת.

בנסיבות המקרה שלפנינו הלכה המאשימה בעתירתה, ובצדק, כברת דרך כלפי הנאשם ועתרה בשל הנסיבות הקשות והטרגדיה אליהן נקלע, לעונש החורג חריגה משמעותית ממתחם הענישה. בשל כך, לא אמצה עמו את הדין ואדון אותו ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

למרות שאיני נדרשת לכך, מצד העמדת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, איני פטורה מלהתייחס לדברי הסניגור **"לאור כך שהוא נהג מקצועי, ניתן להבין מדובר בעבר תקין המעיד על נהג השומר על כללי הדרך"**. אמירה זואינה מקובלת על"י כלל ועיקר ומוטב היה שלא נאמרה כלל. הנאשם, על שלל הרשעותיו וזלזולו המתמיד בחוקי התעבורה מהווה פצצה מתקתקת של ממש הנעה בכבישי ישראל ולמרבה הצער את המחיר על כך שילמו, ועדיין משלמים, הוא ובני משפחתו. עברו אינו מדבר בעדו. ההיפך.

פסילת רישיון הנהיגה

כאמור, המאשימה עתרה לפסילה ממושכת וההגנה עתרה לחרוג מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

בגמ"ר 6696-06-14 מדינת ישראל נ' אדוארד גדאייב, גזר מותב זה את דינו של נאשם אשר הורשע בגרימת מותה של אימו ברשלנות, בנסיבות חמורות, לפסילת רישיון הנהיגה למשך 10 שנים, ויפים הדברים שנאמרו שם לענייננו:

"אכן, מדובר בנסיבות מיוחדות כאשר כתוצאה מהתאונה קיפחה חייה אימו של הנאשם. הנני סבורה כי יש בנסיבות אלה בכדי שלא לגזור על הנאשם עונש מאחורי סורג ובריה ולהסתפק בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות. ואולם, עדיין מדובר ברף רשלנות גבוהה באשר לעבירות בהן הודה הנאשם והורשע. הנאשם כאשר סרב לבדיקת שכרות נהג בשכרות, במהירות מעל למהירות המותרת בדרך, בקלות ראש, סטה, חצה שני נתיבי נסיעה, עבר את שולי הכביש הימניים, המשיך בנסיעה לעבר הקרקע, רכבו התהפך מספר פעמים עד שנעצר כאשר הגג צמוד לקרקע. הנאשם גרם בכך למותה של אימו ולחבלות עצמיות ולאחיינו. בהתאם לפסיקה יש להרחיק את הנאשם מהכביש לתקופה ממושכת."

באותו העניין, סקירת פסיקת בתי המשפט מהעת האחרונה, העלתה כי אף בנסיבות קלות יותר, פוסקים בתי המשפט עונשי פסילה ממושכים:

כך בגמ"ר 1608-03-16 מדינת ישראל פ"מ נ' כפיר בקה, בו נמחק סעיף הנהיגה בשכרות, הוטלה פסילה של 10 שנים.

בגמ"ר 5687-12-11 מדינת ישראל נ' איליא אסעד, בו נגזרה פסילה לתקופה של 10 שנים (הוגש ערעור).

בגמ"ר 8676-07-14 מדינת ישראל נ' מיכאל פקטורוביץ, נקבעה רמת רשלנות נמוכה, נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ופסילה לתקופה של 10 שנים (ערעור תלוי ועומד).

ובגמ"ר 4022-08-15 מדינת ישראל נ' יהעלם וובאיו, בו המנוחה הייתה חמותו של הנאשם, נגזרה פסילה לתקופה של 10 שנים. ויפים לענייננו, הדברים שנאמרו שם ע"י חברי כב' השופט אבישי קאופמן:

"...מובן כי פסילת רשיון הנהיגה מקשה מאוד על אדם לתפקד בחיים המודרניים בהם נדרשת בדרך כלל ניידות גבוהה, אולם בהתאם למצוות המחוקק וההלכות בהקשר זה, אין מנוס מכך במקרים בהם גרמה נהיגה רשלנית לתאונת דרכים קשה או קטלנית. כל אדם הגורם מותו של אחר בתאונה קטלנית סובל מקשיים, תחושות אדם ולעתים אף מדיכאון של ממש. לא ניתן לכמת את מידת הסבל של כל אדם ולהשוות את סבלו של הנאשם כאן, שגרם למות בת משפחה, למי שגרם למותו של זר. תגובתו של כל אדם הינה אינדיבידואלית וכבר היו בפניי נאשמים שניסו לשים קץ לחייהם לאחר אירוע דומה, הגם שלא הייתה כל היכרות בינם ובין הנפגע בתאונה או משפחתו. מכל מקום, סבורני כי צודקת המאשימה והנאשם זכה להתחשבות בנסיבותיו במסגרת השיקול בקביעת תקופת המאסר. סבורני כי על פי ההלכות בהקשר זה, עונש המאסר בעבודות השירות הינו בוודאי ברף התחתון של הענישה הראויה. אינני סבור כי יש להחמיר את הנאשם בתקופת הפסילה בשל אותה הקלה, אולם אין הוא זכאי להקלה כפולה, הן ברכיב המאסר והן ברכיב הפסילה." (ההדגשה אינה במקור, ט.א.נ.)

חרף נסיבותיו האישיות של הנאשם והטרגדיה האישית שפקדה אותו, סבורה אני כי לאור עברו, אם אנהג עימו במידת הרחמים - אביא לסיכון משתמשי הדרך האחרים (סיכון שלמרבית הצער התממש).

לסיכום

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים כמפורט, ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם ולאור כל האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר לתקופה של 6 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 4.12.16 בבית החייל בבאר שבע.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש, ביום 1.1.17 בשעה 08:00, במפקדת מחוז דרום, ביחידה על עבודות השירות, באר שבע.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש במאסר בפועל.

2. הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של גרימת מוות ברשלנות או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

3. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים.

הפסילה תמנה מהיום בו נפסל הנאשם במסגרת הפסילה המנהלית.

4. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

5. בנסיבות העניין - לא אדון את הנאשם לקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ז, 21/12/2016 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עכוב בצוע של 45 יום לצורך הגשת ערעור, בהתאם לדברי הסנגור.

הנאשם יחתום על ערבות עצמית בסך של 20,000 ש"ח.

ערב צד ג' יחתום על ערבות צד ג' בסך של 15,000 ש"ח

וכל זאת להבטחת התייצבותו של הנאשם לתחילת ריצוי עונש המאסר .

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ז, 21/12/2016 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

הנאשם יחתום היום על ערבות עצמית.

להבטחה נוספת של ההתייצבות, מוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם.

באחריות הנאשם לעתור לבטול הצו בתום ריצוי העונש או החלטה אחרת שתינתן על ידי

בית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ז, 21/12/2016 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

הוקלדעלידיסיגלקדוש